

Forfikkning, og denne Forfikkning vil da atter vist være af saa ringe Beløb, at Bibeholdelsen af denne Bestemmelse er uden allermindste Betydning. Det er efter denne Betragtning, at de 5 Medlemmers Endringsforslag er stillet.

§ 12 har Udvalget (foruden en blot Redaktionsændring under c) foreslaaet to Gange tilføjet Ordet „forsættelig“, fordi det maa anses for ubilligt, at en paa ufrivillig Bilsfarelse beroende urigtig Angivelse, maa ske oveni købet en i sig selv for det hele Forhold lidet betydende Urigtighed i Angivelsen, skulde gjøre en tegnet Forfikkning ugyldig og medføre Tab af de betalte Indskud. Men da Urigtigheden kan volde Anstalten Tab og den desuden kan berøve paa en i slige Forhold dabelværdig Skjødsløshed og Mangel paa Omhu, har Udvalget foreslaaet tilføjet en Bestemmelse om Virkningen af ikke forsættelig urigtig Angivelse, hvorved det ikke kan undgaaes i enkelte Tilfælde at lade Bestyrelsens Skjøn afgjøre Spørgsmaalet om den forøgede Risico, der har fundet Sted.

Ved § 13 opstaaer først Spørgsmaalet om den Rentefod, der skal lægges til Grund ved Beregningen af Tarifferne. Udvalget anser det trods de Tvivl, enkelte Medlemmer nære om, at en Rentefod af 2 pCt. halvaarlig stadig kan opretholdes, dog for rigtigt i dette Dødblik at gaae ud, fra en højere Rentefod end den ved den nu bestaaende Anstalts Tarifer forudsatte (3 1/2 pCt.) og finder ikke, at der kan være Betænkelighed ved med Udkastet at holde sig til 2 pCt. halvaarlig, naar (hvorom gjøres Forslag ved § 19) ved den femaarige Opgjørelse den vedvarende Rigtighed af denne Forudsætning hver Gang underkastes en fornyet Prøvelse. For Dødblikket vil Anstaltens virkelige Renteudbytte af de indkommende Summer naturligvis give et Overskud. Dernæst maa Udvalget vel fastholde, at det vilde have været det egentlig Rigtige, at den anden Factor for Tarifernes Beregning, nemlig den antagne Dødelighedstavle, havde foreligget som Bilag til Lovforslaget fuldstændig i den Skikkelse, hvori den skal fremtræde i Planen (§ 18), og idetmindste Prøver af de herefter beregnede Tarifer for de forskjellige i Udkastets § 2 nævnte Forfikkninger.

Umiblertid troe vi, at Sagen nu er bragt paa et Standpunkt, hvor det (i Modsætning til Stillingen i 1867—68, med Hensyn til hvilken vi maae erkjende det da nedsatte Udvalgs Opfatning og Indsigelse mod at vedtage Lovforslaget paa det da givne Grundlag for fuldt berettiget) er forsvareligt at give Samtykke til Lovforslaget. Der er nu i samme fastsat, paa hvilket Erfarings-Grundlag den nye Dødelighedstavle, der skal træde istedetfor den hidtil fulgte af Finlaison, skal bygges, og ikke blot ere Resultaterne af Erfaringerne summarisk angivne i Motiverne, see Tillæg A. Sp. 1862, men i det siden udkomne, ovenfor nævnte Skrift af const. Directeur Tvermøes er der Side 7 ff. gjort Rede for den Fremgangsmaade, der af Prof. Dyperrmann og ham er brugt ved Dødelighedstavlernes Beregning. Vi antage, at disse Tavler i den nu bestaaende Anstalts 28aarige (eller, efter den hidtil stedfundne Bearbejdelse, 26aarige) Erfaringer have et tilstrækkelig omfattende og fast Grundlag for med en efter Omstændighederne tilfredsstillende Sikkerhed at udtrykke Dødeligheden under vore Forhold i vor Tid, og vi skjønde, henholdende os til det i Motiverne Udviklede, ikke rettere, end at den Erfaring, der er gjort med Hensyn til de Klasser, der hidtil have benyttet Anstalten, kan overføres som gjældende ogsaa for den Deel af den arbejdende Klasse, der kan antages at ville benytte den nye Anstalt; dette vil nemlig kun ske af de i det Hele ordentlig og regelmæssig levende Personer. Men idet vi fastholde, at Loven maa indeholde en bestemt Fastsættelse af de to Factorer, hvoraf Tarifferne ved Beregning fremgaae, have vi (med Undtagelse af Teseen) overveiende Betænkelighed ved at lade de i Paragraphen brugte Ord „Erfaringer, der ere indsamlede i danske Forfikkingsanstalter i de sidste 30 Aar“ blive staaende uforandrede. Udvalgets Fleertal (6 Medlemmer) foreslaaer altsaa en bestemt og snevrere Begrændsning. Vel sees det af Motiverne (i Tillæg A. Sp. 1863), at foruden Livsforfikkings- og Livrenteanstalten selv er der hidtil kun tænkt paa to Anstalter, nemlig den nu ophævede Forfikkingsanstalt for Børnepligtige og den almindelige Enkelklasse; men, foruden at Lovforslagets Udtryk ikke